

N°. 34. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

10de Møde.

Onsdagen d. 6. April.

(Forts.).

Schiern (fortsat): Jeg skal alt-
saa ikke, som jeg havde ønsket, i det
Enkelte følge Forslagsstillernes Begrundelse
af denne Nødvendighed, da en saadan ikke
har fundet Sted. Jeg skal indskrænke mig
til et Par Punkter, som allerede ere dragne
frem. Den eneste Rigsdagsmand, som, saavidt
jeg skjønner, under første Behandling tydeligt
og bestemt knyttede sig til dette Forslag, var
Rigsdagsmanden for Veile Amts 2den Valg-
kreds (Winger). Han sagde nemlig tvende
Gange, at det Kgl. Budskab var „en authentisk
Fortolkning“ af Londontractaten. Saa kunde
man maaſtee ogsaa sige, at det var en authen-
tisk Fortolkning af Renunciationsacterne. Det
Kongelige Budskab siger kun, at det er i Over-
eensstemmelse med Warschauerprotokollen, Re-
nunciationsacterne og Londontractaten, at
man andrager paa at høre de oftnævnte Ar-
tikler af Kongeloven, men, fordi der staaer, at
det er i Overeensstemmelse dermed, kan man
dog, som den ærede Premierminister allerede
engang indirecte har forklaret, meget godt
tænke sig, at Udlandet i det Mindste ikke be-
høvede at have Noget at sige, fordi man i
Overeensstemmelse med Tractaten gjorde No-
get, som ikke stod i Strid med den, om det
endog gik videre. Naar man ikke er indvitet
i andre Forhandlinger end dem, som man i
Almindelighed har fundet for godt at meddele,
naar man ikke veed Andet end det, som er os
meddeelt, naar man tager dette ligesom, saa-
ledes som jeg gjerne tager det, saa kan jeg
ogsaa slutte mig til nogle Ord, som ere blevne
fremførte af den ærede Premierminister, idet

han sagde: „Jeg er aldeles ikke i Bestidelse
af nogle Momenter, der kunne oplyse, hvor-
ledes Meningerne have dannet sig ved de frem-
mede Cabinetter, efterat de ved deres egne di-
plomatiske Agenter ere komne i Bestidelse af
det samme Actstykke, som jeg har tilstillet Kon-
gens Diplomater.“ Et andet Sted har den
ærede Premierminister gjort opmærksom paa, at
Udlandet med Interesse har fulgt Begiven-
hederne her, men fra fire af de Magter, der
have undertegnet Londontractaten, finder jeg
ikke nogensomhelst Anmærkning om vort For-
hold til denne i Anledning af hvad der er
foregaaet hos os; i det Mindste ere saadanne
Meddelelser ikke blevne gjort til os. Hvad
derimod de os gjorte Meddelelser angaaer og
det Indtryk, Udlandet deraf kunde have faaet,
saa er det dog en Mulighed, jeg idetmindste
ikke endnu aldeles kan tilbagevise, at denne
Deel af Udlandet kunde have misforstaaet, hvad
her har fundet Sted. Der er, om kun een,
saa dog een æret Rigsdagsmand i denne For-
samling, som har udtalt sig saaledes, at man
seer, at han endnu ser Maaneder, efterat dette
Spørgsmaal er blevet reist, kan troe, at
Spørgsmaalet dreiede sig om Prinds Christian,
at der virkelig var yttret nogen Uvillie til at
saae Prinds Christian af Glücksborg til Thron-
følger; naar en saadan Misforstaaelse ser
Maaneder efter her ei er udryddet, saa var
det dog ikke umuligt, at paa Sagens tidligste
Stadium lignende Mistydnitng kan have
gjort sig gjældende. Jeg beder Enhver om
at mindes, hvorledes man i Begyndelsen
fortolkede det, at den næstforrige Justitsmini-
ster, en Olding, havde givet sin Mening
tilkjende med Hensyn til denne Sag, hvorledes
man har kunnet læse i Bladene, at han paa
engang paa sine gamle Dage var bleven ei